

Köpenhamn 24 Augusti.

1882

Detta är nu ändtligen näst sista
brefort käre vän!! Så långt ha våra plan
mer nu kommit, att vi fastställt resdagen
till den 4 Sept, och hvad mig beträffar
så tror jag ej att något skall hindra mig
att städa deröfver, för de andra öfver
jag ej. Vi skulle då resa alla tre på en
gång käre vän, men Eva skulle öfver
gifva oss vid Gripensberg eller Linköping.
Ledsamt nog, tror jag ej att jag kan hel
sa på hvarken Hermelins eller Oskel A-
dam, ty tågen går så opossibilt, att vi
skulle komma midt i natten till hvar
dera stället och Eva måste därför väl
ja ett annat tåg än vi, men det går för
sig för den som har en kortare resa. Till
Stockholm direct går blott ett tåg, och det
är natt-tåget. Stankhände att vi ännu
finna på någon utväg ty gerna ville jag
ju helso på Oskel Adam, men vi ha
funderat och funderat på alla möjliga sätt.

Eva skulle då resa till Ulfåsa på en
tre veckor och komma hem med Sofie
sista dagarna af September. Om vi
kunna räkna stuni i Stockholm, beror ju
rakt af en händelse, då vi icke veta hennes
adresser.

Edust kära bref, som vi så otäligt
väntade, då vi skrefva sist, kom föret
om måndag i st. f. om torsdag. Tack
tack för det. Tacka också Irene för
hennes snälla rader, de innehålla ju
idelt goda underrättelser. Och Tomas
bref gladdde mig mycket; det är en så
dåm begrundad känsla att veta dem
vara hos er, måtte de nu komma och
vilja stanna till jag minner dem!

Mammas och Hildas bref kom igår
och den lilla vuen af Budden! Men
togas ej några större vuer? Sanna va,
ju ganska bra, ehuru inskränkt.

När vi skrefva sist, talade vi ju om
att Rishes ville ha oss ut till dem om
torsdag. Denne resa föreföll oss litet mot
gäbande föret, men vi ha intet skäl
att ångra den, tvärtom tillbragte vi en

så intressant dag, som aldrig förr i den
mark. // Värmt kl. 11 med bantag till
Fredricksborg station, där fru Kieles var
oss till möte. På afstigning var hon i sig lik,
barnsligt beten, med korta kjolar. Men
vid återmars betraktande! — Sällan har
man sett en så kost tidrymd kvarlemnad
sådana märkbare spår — det var nästan
som om en half människo ålder gått
hän öfver henne. De förr så vackra
mörka ögonen voro slutna och färglösa.
Kinderna insjunkna och bröstet starkt
gräspångadt fastän hon ej är mer än
34 år. Det gjorde en onkt i själen att
se henne sådan och mot en föresatt
måte man med värme och deltagande
trycka hennes hand.

Deras lilla hem — "dockhemmet" —
var vitt och i vissa afseenden fint,
men bar spår af hennes egendomliga
smak i smyting. Vi hade god tid att se
oss om der, ty Han, Kiesel, skulle icke
komma förr kl. 2 och han hade myg-
kat att rydda ute i köket och med
sin lille son, en otterling med ett litet

(24. 8. 1882)

Berg bjuder, hustru till Vensterpartiets
hufvudman, riksdagsman Berg, och en
mycket, mycket intressant och bildad
fröinna. (Af Gambl hörde vi sedan att
hon är en riktig bonddotter.) Vädret var
i början obehagligt och surkigt, men
allteftersom gälden skred fram blef det
klart och lugnt och varmt. Så var det
också med oss inne i vagnen. Först talas
det om likgiltiga ting, men smärningarna
gick det öfver till literatur, konst och
politik och då blef det lif i Kieler och
fru Berg. Fru B. talade mycket, men
hvad hon sade var godt och klart. Det
blef äfven fråga om feminism och om
konsterna -- och de blefvo mycket inträ-
serade af våra olika framställningar.
När fru Berg hörde att jag hörde till
det nationella partiet, tryckte hon halft
skämtande och halft allvarsamt min
hand och sade: "det skal de ha i mitt
Hjerte för." Och då det blef fråga om
Nordenskjöld, sade hon: "men en hvar
saa en riktig Finne, för nu vil jeg göra
forskjel?" -- Ja, alltså samtalet var

de sig om alltmöjligt, till det till vår
 stora häpnad och förskräckelse fördes in
 på 'Isen och ... ett Dukkshjem'.
 Det var fru Berg som först begynte i
 det hon frågade oss om vi kände detta
 'Isens' stycke och om det gjort lika my-
 ket uppmärksamhet hos oss som här. Jag vet
 ej om jag minstegar mig, men jag tyckte
 hon ordnade biten då hon frågade detta.
 I ett nu var en den lifligaste diskussion
 i gång angående stycket och i synnerhet
 Helmers karakter, mellan fru Berg
 och Kieler. Vi kunde ej rätt värja oss
 för det plögsamma i detta samtal och
 fru Kieler satt tyst - sade ej ett ord.
 Förmodligen anade ej fru Berg att vi
 kände så mycket till saken, efter hon
 förde samtalet på ett så ömtåligt ämne.
 Sjelf kände hon nog till dess minsta
 detaljer, ty hon tycktes mycket nära be-
 kant med Kieler. Det gjorde mig så
 omdt om fru K. - hon hade borde be-
 speras denna påminnelse.

Det var en herrlig afton derute
 vid Fredensborg, och vi njöto i fulla

dreg. Kl. $\frac{1}{2}$ 8 voss vi hemma igen och
 efter intaget. Vi följde oss Kieler till
 stationen. Fru Kieler medförde till
 pappa sin sist mycket berömda bok,
 'Larskas Krokstilen', gjemte många
 besökningar.

Fru Berg är bekant med Otto Borch
 senius och lofvade framföra pappas
 helning till honom. Hon sade också att
 han viist gerne skulle söka upp oss,
 och nu, när jag kom hem, fann jag
 hans vithost på vårt bord.

Jä, vi voss upps och spisade med
 Gamel. Han tog de andra både med
 på en tafostutsällning, jag ville hem
 för att avsluta mitt brev. Underättel-
 sen att Eva skulle resa på samma gång
 som vi, tycktes göra honom mycket odt,
 han kommer nog att göra allt för att
 rubba hennes beslut. Sofia och jag af-
 la mycket släta figurer i våra gväster
 ter med honom, han har ej ögon och
 iron för någon annan än Eva. Han
 är verkligen ej nog enkel för att ej emellanåt
 tröttna vid denna förödmjukelses skola.

I afton ha vi tänkt gå till Dr. Bremer
som flere ggr. bedt oss. Sofie rekka får
dä sköta sig själv. Den dag vi voro hos
Kischers var hon tillsammans med Heger-
borgs och hade uttrukt soligt. Vi ha så
bräddtom med våra presenter. Eva skall
i morgon börja med en filippinegave
åt Gamil: ett uttrukt vackert skulptu-
radt staffli med en lös palette på
hvilken skall målas en liten stillebens
bild: ett glas champagne, en bundt entre-
nous, några russin och mandlar
samt blommor emellan. Jag tror det
blir särdeles rätt och treligt. Oll frun
skall hon måla ett par förtjusande
terracotta vaser. Jag skulle så gärna som
jag lefvat också vilja gifva något, men
då jag ej kan och hinner arbeta något,
så har gifvna intet värde. Derhemme
skall jag ej något med finaste mönstret
åt Sofie Gamil - jag skall åtminstone
lofa henne det. Petersens stolar tror
jag komma att väl uppfylla sitt ånkomel
att vara ett både vackert och anspråkslöst
minne af vår härvaro.

(24. 8. 1882)

I dag skrifver Eva till Bonnier och
ber honom sända oss 500 Kr. Hon
har räknat ut att så omkring skall
det behövas, om vi vilja föra något
smått med oss utom de vanliga reu-
kostnaderna. Det är förskräckligt
mycket, men då jag minnes att
mamma och min kostade vistelse i
Marstrand - 76 kostade 2066 mk,
kunde vi knappt hoppas att slippa
för mindre med en så mycket längre
resa och i en så dyr stad som K.hamn.
Jag har fått cykta om mig att vara
litet quidare och ändå har jag ej
kunnat få det att gå mindre åt än
det gjort.

I nästa vecka skola vi gå till fo-
tografen med familjen Polonius. Det
skall tagas tre stora fotografier, en
åt hoar och en af oss. Tynd att iika
Kislers skola få vara med!

I söndag skola vi till Petersens, troli-
gen för sista gången i sommar. Den
derpå följande söndagen är den sista
^{dag} af vår härvaro och då komma de väl

alla in för att följa oss. - I går voro vi
och besågo den kungliga tafel-samlingen
på Christiansborgs slott - mycket vackert.

Men nu slutas jag, med tanke
att snart skriva forts. Jag har åt
skilligt att uträtta före vårt aftonbesök.

Hej på alla, kära vänner, både stora
och små! Vi kysa vår älskade mam-
ma på mun och på hand den 26,
liksom vi kunde vi i inflyttningen nå-
got brev på den dagen.

1 Eva är borta, men helar ofant-
ligt. Hon har varit så sjuk och så
sällan haft hufvudvärk i sommar.
Hon gläder sig åt Ulfäsabesöket, något
helt annat än detta lif, säger hon.

Jä ja, - måtte vi blott efterlemna ett
någotänare godt minne hos våra så
älskvärda vänner här! Eva gör det
sag, men jag? Jag önskar mig, att
så ofta, förmågan att vinna hjerta,
men jag ger den ej.

En Kys på den sista och den varmaste
 stället till far och mor från deras Tosti.
 Gud låte det fortfarande vara godt hos er!

